

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

judecând în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014, declarate de procuror, de avocatul Aliona Rusnac în numele succesorului părții vătămate, Diana Muntean, în privința inculpatului

Osoian Cristian Vladimir, născut la 22 decembrie 1992, originar și locuitor al or. Fălești, str. Ștefan cel Mare 4D, ap. 3, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>30 ianuarie – 24 martie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>24 aprilie – 02 iulie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>28 august – 16 decembrie 2014.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 martie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Osoian Cristian a fost condamnat art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Diana Muntean, privind încasarea prejudiciului moral de 500.000 lei și material de 172.517 lei, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 05 decembrie 2012, aproximativ ora 14.20, inculpatul Osoian C., aflîndu-se la volanul automobilului de model Seat Inca, nr. de înmatriculare FLAN 407, și avîndu-l în calitate de pasager pe minorul Alin Muntean pe bancheta din față, deplasîndu-se pe str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți cu viteză mărită, în apropierea imobilului nr. 125, nefiind atent la partea carosabilă, neținînd cont de condițiile climaterice, de faptul că carosabilul era umed, încălcînd grosolan cerințele art. 45 alin. 1 RCR RM, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră; art. 45 alin. 2 RCR RM conform căruia, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; art. 47 alin. 1 RCR RM, conform căruia limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt în localități - 50 km/h; a pierdut controlul volanului ieșind pe contrasens și ulterior pe acostamentul din stînga, unde s-a ciocnit în partea din spate a autovehiculului de model Iveco Eurocargo 75E15, nr. de înmatriculare AG10WHJ. În urma accidentului rutier produs, pasagerului automobilului de model Seat Inca, minorului Muntean Alin i-au fost cauzate vătămări corporale grave, soldate cu decesul lui pe loc.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a cerceta noi probe.

Inculpatul a relatat că nu ține minte împrejurările comiterii infracțiunii, deoarece a primit personal o traumă cerebrală.

Succesorul părții vătămate, D. Muntean, a declarat că în urma acțiunilor inculpatului i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral. Familia inculpatului i-a oferit 12.000 lei și vin pentru înmormîntarea fiului.

Instanța a statuat că totalitatea probelor analizate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că infracțiunea comisă este una gravă, că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, a recunoscut vina, s-a căit sincer, a comis pentru prima dată o infracțiune, prin care au fost provocate urmări grave, și a concluzionat de a aplica față de el prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală și art. 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a

conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de D. Muntean.

Apelantul a invocat că instanța nu a ținut cont de gravitatea crimei comise de inculpat, de urmările grave survenite în urma accidentului - decesul lui A. Muntean, și a aplicat inculpatului o pedeapsă vădit neproportională celor comise de și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

Pedeapsa aplicată inculpatului nu-și va atinge scopul, iar suspendarea condiționată a executării acesteia este neîntemeiată.

Corectarea inculpatului poate fi atinsă doar în cazul aplicării față de el a pedepsei sub formă de închisoare, cu executare.

3.1 A declarat apel și avocatul Aliona Rusnac, în numele succesorului părții vătămate, D. Muntean, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, iar acțiunea civilă să fie admisă integral.

Apelantul a indicat că instanța nu a ținut seama în deplină măsură de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, de circumstanțele săvârșirii acesteia, fiindu-i stabilită inculpatului o pedeapsă prea blândă. Totalitatea circumstanțelor atenuante stabilite față de inculpat nu pot fi considerate ca excepționale.

Inculpatul nu s-a apropiat de părinții victimei ca să-și ceară iertare. În acest accident rutier a fost curmată viața unicului copil, care a fost sensul vieții părinților.

Instanța nu a motivat de ce e necesar să fie lăsată spre soluționare în ordine civilă acțiunea înaintată. La cerere au fost anexate un șir de certificate prin care se confirmă toate cheltuielile suportate în legătură cu înmormântarea fiului, dar aceste nu au fost apreciate de instanță.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv la locul de trai, faptului conlucrării cu organul de urmărire penală pentru stabilirea adevărului pe cauză.

În ședința instanței de apel a fost prezentată copia bonului de plată, conform cărui inculpatul a achitat succesorului părții vătămate 10.000 lei.

Deci, inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ținându-se cont și de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

Impedimente legale pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu sunt. Pedeapsa întru totul corespunde rigorilor legale și temei pentru aplicarea unei pedepse mai grave nu sunt.

Soluția dată este dictată și de faptul că, conform raportului de expertiză medico-legală din 13.04.2013, în urma accidentului inculpatului i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar conform certificatului eliberat de centrul medicilor de familie Fălești, inculpatul este invalid de gradul II. La fel, conform raportului de

expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 125sn-2013, expertii suspectă la inculpat tulburare organică de personalitate, tulburare psihoorganică și simulare.

Mai mult, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 26.02.2013, G. P. a fost sancționat pentru parcarea neregulamentară a camionul de model Iveco Eurocargo 75E15, cu care a avut loc impactul automobilului condus de inculpat.

Termenul suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea v-a disciplina inculpatul în comportamentul său, v-a contribui la atingerea scopului pedepsei penale.

La cererea de chemare în judecată, depusă de succesul părții vătămate, sunt anexate un șir de certificate de la SRL „Selgrina”, care nu sunt confirmate prin bonuri de casă. De asemenea este prezentată o copie cu calcule, care nu poate fi considerată ca înscris autentic, deoarece nu este indicat autorul acestor înscrisuri, acestea nefiind contrasemnate.

În situația creată este dificil de a stabili cuantumul despăgubirilor materiale cuvenite succesului părții vătămate la momentul examinării cauzei.

La fel, urmează a fi soluționat într-un proces civil aparte și cuantumul despăgubirilor morale ce urmează a fi încasate în beneficiul succesului părții vătămate.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea condamnării inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Recurentul a invocat că într-adevăr pe cauză există circumstanțele la care a făcut referire instanța de apel, că inculpatul este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, s-a căit sincer. Însă, aceste circumstanțe sunt insuficiente pentru stabilirea pedepsei în coraport cu împrejurările cauzei.

Or, circumstanțele invocate și reținute de instanțe nu îndreptățesc fapta comisă de inculpat și nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile, luând în considerație că în urma infracțiunii a decedat un minor, iar inculpatul niciodată nu s-a apropiat de părinții îndurerați ca să ceară iertare. În rezultatul accidentului rutier produs din vina inculpatului, a fost curmată viața unui copil, care a fost sensul vieții părinților, fiind unicul lor copil.

În asemenea împrejurări, suspendarea condiționată a executării închisorii aplicate inculpatului, indica la ineficiența legii penale în raport cu restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane, ceea ce conduce, în final, la neatingerea scopului pedepsei penale.

Atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, inculpatul a avut un comportament desprețuitor față de victimă, așa cum nu și-a cerut scuze pentru cele comise.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1 A declarat recurs ordinar și avocatul Aliona Rusnac, în numele succesului părții vătămate, D. Muntean, solicitând casarea hotărârilor menționate

și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, iar acțiunea civilă să fie admisă integral.

Recurentul a menționat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța nu a ținut seama în deplină măsură de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, de circumstanțele săvârșirii acesteia. Totalitatea circumstanțelor atenuante stabilite față de inculpat nu sunt în deajuns pentru a-i aplica o pedeapsă blîndă. Mai mult, ansamblul acestora nu pot fi considerate și ca excepție de la normele sociale.

Pînă la moment, inculpatul nici o dată nu s-a apropiat de părinții îndurerați ca să-și ceară iertare. În acest accident rutier a fost curmată viața unui copil care a fost sensul vieții părinților, fiind unicul lor copil.

În hotărârile adoptate instanțele nici nu au indicat că a fost înaintată o acțiune civilă în cadrul dosarului penal, nu au motivat în genere de ce e necesar să fie lăsată spre soluționare în ordine civilă acțiunea înaintată. La cerere au fost anexate un șir de certificate prin care se confirmă toate cheltuielile suportate în legătură cu înmormîntarea fiului, dar acestea nu au fost apreciate de instanțe.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea sunt pasibile admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform 90 alin. (1) Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului doar dacă va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, în virtutea circumstanțelor cauzei și persoanei celui vinovat, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Conform art. 219 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale și morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrșirea acesteia. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale

victimei, pierderea speranței în viață, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. În corespundere cu art. 220 Cod de procedură penală și art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Potrivit art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă. În corespundere cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 2), alin. (2) pct. 3) și alin. (5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. La fel trebuie să conțină motivele pe care este întemeiată hotărîrea instanței cu privire la acțiunea civilă. Instanța de judecată este obligată, de asemenea, să motiveze aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de fond.

Or, indicînd în dispozitivul sentinței că: *„în temeiul art. 90 Cod penal, a suspenda executarea pedepsei pe un termen de probă de doi ani. Acțiunea civilă înaintată de Diana Muntean, privind încasarea de la Osoian Cristian a prejudiciului material în mărime de 172.517 lei și prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei a admite în principiu, însă a o lăsa spre examinare în procedură civilă aparte”*, în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond:

a) nu a motivat în genere, în baza prevederilor de drept menționate, oportunitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, suspendînd neîntemeiat și necondiționat executarea atît a pedepsei principale cît și a celei complimentare - soluție inexistentă în prescripțiile art. 90 Cod penal, fără a dispune în dispozitivul sentinței prevederea obligatorie că - executarea pedepsei se suspendă condiționat, dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat;

b) nu a apreciat separat fiecare probă, administrate în latura civilă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a ținut cont că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, anume instanța care judecă cauza penală ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea

speranței în viață, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc., urmînd a fi soluționată cerința despăgubirilor morale în fond, lipsînd o posibilitate legală de a admite acțiunea civilă în această parte doar în principiu - pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile de către altă instanță, cea civilă, și nu a motivat absolut în niciun fel soluția de admitere în principiu a acțiunii civile în întregime (*f.d. 188, pct. 1 și 2 din decizie*).

În al doilea rînd, potrivit art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) , 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 CPP, întrucît o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, menținînd o sentință nemotivată și neîntemeiată în aspectul menționat supra, potrivit descripțivului deciziei contestate:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, le-a repetat întocmai și nu a desființat sentința în latura civilă și în partea suspendării necondiționate a pedepsei integrale aplicate inculpatului, cu rejudecarea cauzei în aspectul vizat;

b) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile declarate, inclusiv cele reproduse în pct. **3** și **3.1** din prezenta decizie;

c) se observă că instanța de apel, în descripțivul deciziei adoptate, în raport cu sentința primei instanțe, a invocat circumstanțe atenuante suplimentare. Totodată, instanța de apel nu a ținut cont și estimat, la modul adecvat, că în consecința faptei comise de inculpat a decedat un minor, fiind unicul copil în familie, că inculpatul nu a reacționat în mod echitabil față de acțiunea civilă

înaintată de succesorul părții vătămate, că conform art.76 raportat la art.78 alin. (1) Cod penal, prezența circumstanțelor atenuante oferă doar dreptul de a individualiza pedeapsa principală. Circumstanțele atenuante, odată constate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate și ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicate, aplicînd neîntemeiat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal în raport cu situația de fapt existentă la data condamnării lui, inadecvat și disproporțional în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cît și a altor persoane, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția;

d) nu a verificat probele administrate în latura civilă prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și nu le-a apreciat separat și în coroborare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, nu a ținut cont că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, anume instanța care judecă cauza penală ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc., urmînd a fi soluționată cerința despăgubirilor morale în fond, lipsînd o posibilitate legală de a admite acțiunea civilă în această parte doar în principiu - pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile de către altă instanță, cea civilă (*f.d. 221, 233, pct. 3 - 5.1 din decizie*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza în latura civilă și în partea suspendării executării pedepsei stabilite inculpatului în condițiile legii, aplicînd neîntemeiat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal în raport cu situația de fapt existentă la data condamnării lui, inadecvat și disproporțional în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cît și a altor persoane, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procuror, de avocatul Aliona Rusnac în numele succesorului părții vătămate, Diana Muntean, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014, în privința inculpatului Osoian Cristian Vladimir și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 13 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun